

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักสามประการ คือ ประการแรกเพื่อศึกษาหารูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบทอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ประการที่สองเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบทอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และประการที่สามเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบทอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษารูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบทอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการออกแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง ประเมินการใช้ร้อยละ และค่าเฉลี่ย สำหรับการศึกษารูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีอายุเฉลี่ย 47.58 ปี สถานภาพสมรส 257 คน สถานภาพโสดมากที่สุด 104 คน รองลงมาสถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ 39 คน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษามากที่สุด 197 คน รองลงมาปริญญาตรี 86 คน และมัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาวิชาชีพ 68 คน ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด 143 คน รองลงมาอาชีพค้าขาย 106 คน และอาชีพพนักงานบริษัท 53 คน มีเงินเดือนเฉลี่ยประมาณ 7,000 บาท มีจำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ประมาณ 4 คน

2. จากการศึกษารูปแบบค่าใช้จ่าย โดยพิจารณาจากช่วงของรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นสูงสุด 27,079 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องใช้ต่างๆ 7,682 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.29 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาล 427 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.71 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและค่าบริการสื่อสาร 4,237 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.50 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา 2,839 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.11 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันเทิงและกิจกรรมทางศาสนา 1,223 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.18 การชำระหนี้สินต่างๆ 10,671 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.76 รองลงมา คือ ช่วงรายได้ 10,001-20,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องใช้ต่างๆ 5,585 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.66 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเวชภัณฑ์และค่าตรวจ

รักษาพยาบาล 445 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.75 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและค่าบริการสื่อสาร 3,011 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.18 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา 1,158 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.26 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันเทิงและกิจกรรมทางศาสนา 869 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.53 การชำระหนี้สินต่างๆ 5,551 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.49

ช่วงรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เท่ากับ 9,958 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องใช้ต่างๆ 3,327 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.05 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาล 105 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.75 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและค่าบริการสื่อสาร 1,311 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.32 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา 1,451 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.63 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันเทิงและกิจกรรมทางศาสนา 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.29 การชำระหนี้สินต่างๆ 3,264 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.75

3. จากการศึกษารูปแบบการออมของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากอาชีพ ได้ดังนี้

3.1 การออมกับธนาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการออมเงินไว้กับธนาคารกรุงเทพมากที่สุด 126 คน รองลงมาธนาคารออมสิน 97 คน และธนาคารกรุงไทย 40 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีการออมกับธนาคารกรุงเทพมากที่สุด 5 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการออมกับธนาคารกรุงเทพมากที่สุด 49 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีการออมกับธนาคารกรุงไทยมากที่สุด 26 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีการออมกับธนาคารกรุงเทพมากที่สุด 38 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีการออมกับธนาคารกรุงเทพมากที่สุด 20 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการออมกับธนาคารออมสินมากที่สุด 2 คน ส่วนเงินออมเฉลี่ยต่อปีของธนาคารกรุงเทพ 8,465 บาทต่อปี ธนาคารไทยพาณิชย์ 12,333 บาทต่อปี ธนาคารกรุงไทย 3,858 บาทต่อปี ธนาคารกสิกรไทย 2,864 บาทต่อปี ธนาคารกรุงศรีอยุธยา 2,500 บาทต่อปี ธนาคารออมสิน 5,062 บาทต่อปี ธนาคารทหารไทย 500 บาทต่อปี และธนาคารUOB 10,333 บาทต่อปี

3.2 การออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบันการเงินอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนมากที่สุด 85 คน รองลงมาสหกรณ์เครดิตยูเนียนครู 36 คน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 33 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนมากที่สุด 14 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการออมกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากที่สุด 15 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนครูมากที่สุด 20 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนมากที่สุด 33 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนมากที่สุด 9 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการออมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนมากที่สุด 9 คน

เนี่ยนมากที่สุด 2 คน ส่วนเงินออมเฉลี่ยต่อปีของสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนครู 80,229 บาทต่อปี สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน 30,741 บาทต่อปี และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 19,268 บาทต่อปี

3.3 การออมกับสินทรัพย์และหลักทรัพย์ทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการลงทุนแบบพันธบัตรมากที่สุด 15 รองลงมาการลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่ออยู่อาศัย 11 คน และการลงทุนกับทองคำ 9 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการออมแบบพันธบัตร 8 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีการออมแบบการลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยและพันธบัตรเท่ากันมากที่สุด 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีการออมแบบพันธบัตรมากที่สุด 3 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทและพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการแบบการลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยเท่ากันมากที่สุด 1 คน ส่วนเงินมูลค่าโดยเฉลี่ยการลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่ออยู่อาศัย 2,600,000 บาท การลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่อธุรกิจ 1,350,000 บาท ทองคำ 55,833 บาท และพันธบัตร 284,033 บาท

3.4 การออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทำออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 139 คน และสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ผู้สูงอายุ 34 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 18 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 43 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 13 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 45 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 18 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้านมากที่สุด 2 คน ส่วนเงินออมโดยเฉลี่ยต่อปีของสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้าน 2,624 บาทต่อปี และสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ผู้สูงอายุ 1,896 บาทต่อปี

3.5 การออมกับประกันชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการออมกับบริษัทประกันชีวิตเอไอเอมากที่สุด 40 คน รองลงมาการออมกับบริษัทกรุงเทพประกันภัย 30 คน และการออมกับบริษัทเมืองไทยประกันชีวิตและไทยประกันชีวิตเท่ากัน 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีการออมกับบริษัทไทยประกันชีวิตมากที่สุด 3 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการออมกับบริษัทกรุงเทพประกันภัยมากที่สุด 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีการออมกับบริษัทเอไอเอประกันชีวิตมากที่สุด 8 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีการออมกับบริษัทเอไอเอประกันชีวิตมากที่สุด 13 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีการออมกับบริษัทกรุงเทพประกันภัยมากที่สุด 10 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการออมกับบริษัทเอไอเอประกันชีวิตมาก

ที่สุด 3 คน ส่วนการออมเฉลี่ยต่อปีของบริษัทเอไอเอ 225,000 บาท บริษัทเมืองไทยประกันชีวิต 141,667 บาทต่อปี บริษัทไทยสมุทรประกันชีวิต 90,000 บาทต่อปี บริษัทกรุงเทพประกันภัย 176,333 บาทต่อปี บริษัทไทยประกันชีวิต 108,333 บาทต่อปี และบริษัทฟินันซ่าประกันชีวิต 36,667 บาทต่อปี

4. จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออม ได้ดังนี้

4.1 การออมกับธนาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 55 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 42 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 51 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีปัจจัยผลตอบแทนค้ำค่าและแน่นอนมากที่สุด 34 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 1 คน

4.2 การออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบันการเงินอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 11 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีปัจจัยผลตอบแทนค้ำค่าและแน่นอนมากที่สุด 13 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีปัจจัยผลตอบแทนค้ำค่าและแน่นอนมากที่สุด 34 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัจจัยต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลานมากที่สุด 33 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีปัจจัยผลตอบแทนค้ำค่าและแน่นอนมากที่สุด 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชราและต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลานเท่ากันมากที่สุด 2 คน

4.3 การออมกับสินทรัพย์และหลักทรัพย์ทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีปัจจัยต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลานมากที่สุด 9 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 8 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัจจัยเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วย/ยามชรามากที่สุด 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีปัจจัยสามารถนำไปลดหย่อนภาษีประจำปีมากที่สุด 1 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลานและผู้อื่นช้กชนวนเท่ากันมากที่สุด 1 คน

4.4 การออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีปัจจัยเพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 14 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีปัจจัยเพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 37 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีปัจจัยเพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 16 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัจจัยเพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 41 คน อาชีพพนักงานบริษัทมีปัจจัยเพื่อใช้ในการ

การประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 17 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยเพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจมากที่สุด 3 คน

4.5 การออมกับประกันชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีปัจจัยให้ความคุ้มครองหลายด้านมากที่สุด 5 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีปัจจัยให้ความคุ้มครองหลายด้านมากที่สุด 26 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีปัจจัยให้ความคุ้มครองหลายด้านมากที่สุด 16 คน อาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัจจัยให้ความคุ้มครองหลายด้านมากที่สุด 15 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีปัจจัยผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอนมากที่สุด 15 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยให้ความคุ้มครองหลายด้านมากที่สุด 4 คน

5. จากการศึกษาพึงพอใจในการออม โดยพิจารณาจากอาชีพ ได้ดังนี้

5.1 การออมกับธนาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 6 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 50 คน อาชีพข้าราชการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 37 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 45 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 28 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความพึงพอใจมากและปานกลางเท่ากันมากที่สุด 1 คน

5.2 การออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบันการเงินอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีระดับความพึงพอใจมากและปานกลางเท่ากันมากที่สุด 16 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 31 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 43 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 31 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2 คน

5.3 การออมกับสินทรัพย์และหลักทรัพย์ทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 8 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความพึงพอใจมากและปานกลางเท่ากันมากที่สุด 3 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 1 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 1 คน

5.4 การออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 10 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 33 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีระดับความพึงพอใจปานกลาง

มากที่สุด 13 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 34 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 16 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2 คน

5.5 การอ้อมกับประกันชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 25 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 15 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความพึงพอใจปานกลางมากที่สุด 11 คน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 15 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4 คน

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ประชาชนในเขตชนบทเลือกออมกับธนาคารมากที่สุด เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เชื่อมั่นในความมั่นคงของธนาคาร และได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอนที่สุด ดังนั้นรัฐบาลควรมีมาตรการค้ำประกันเงินฝากในระยะยาว และมีการวางแผนนโยบายอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม เพื่อให้ประชาชนสนใจที่จะวางแผนการออมกับธนาคารในอนาคตต่อไป

2. การออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์เครดิตยูเนียนมีส่วนน้อย เนื่องจากจะมีการออมรูปแบบนี้มีผลตอบแทนสูง และมีอยู่ในบางกลุ่มอาชีพ เช่น ครู และเกษตรกร เป็นต้น ซึ่งการออมรูปแบบนี้มีข้อจำกัดคือไม่รับสมาชิกภายนอกองค์กร ดังนั้นรัฐบาลควรเข้ามาให้ความสำคัญกับการออมรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์เครดิตยูเนียน เพื่อให้มีการออมกระจายอย่างทั่วถึงในทุกๆ กลุ่มอาชีพต่อไป

3. การออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น ประชาชนในชนบท ได้มีเหตุผลในการออมมากที่สุด คือ เพื่อใช้ในการประกอบพิธีฌาปนกิจศพของตนเอง เนื่องจากการออมกับสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์มีการออมที่เล็กน้อย แต่ได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าเมื่อมีงานฌาปนกิจ อีกทั้งยังมีจำนวนเงินที่เหลือเพียงพอเพื่อให้ลูกหลาน จึงทำให้ประชาชนมีการชักชวนกัน และสนใจที่จะออมในรูปแบบสมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์เพิ่มมากขึ้น รัฐบาลควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อให้สมาชิกชมรมฌาปนกิจสงเคราะห์มีความมั่นคงต่อไป

4. จากรูปแบบการออมพบว่า ประชาชนได้มีการออมรูปแบบประกันชีวิตเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตชนบทได้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่อยู่ภายใต้ความเสี่ยง อีกทั้งยังเป็นการประกันความเสี่ยงในการดำเนินชีวิต ดังนั้นรัฐบาลควรเข้ามาให้ความสำคัญ

กับธุรกิจประกันชีวิต เพื่อให้เกิดความมั่นคง และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ที่จะทำการออมแบบประกันชีวิตต่อไป

5. สำหรับส่วนของผู้ที่ไม่มีการออม ร้อยละ 61.29 เห็นว่ารายได้น้อยไม่มีเงินเหลือสำหรับการออมนั้น ภาครัฐและภาคเอกชนควรทำการสนับสนุนส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ที่ดี อีกทั้งควรให้ความรู้ทางด้านการออม และมีการรณรงค์ให้มีการออม โดยแสดงผลตอบแทนการออมให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนมีแนวทางการออมต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved